

Sygn. akt I C 975/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2022r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 listopada 2022r. w K.

sprawy z powództwa **M. Ł. (1) (PESEL (...)) i M. Ł. (2) (PESEL (...))**

przeciwko pozwanemu **Towarzystwu (...) z/s w W. (KRS (...))**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z/s w W. na rzecz powodów M. Ł. (1) i M. Ł. (2) kwotę 10.100,00zł (dziesięć tysięcy sto złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 września 2017r. do dnia zapłaty,

2. oddala powództwo w pozostałej części,

3. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem zwrotu części nieuiszczonych wydatków:

- od powodów M. Ł. (1) i M. Ł. (2) kwotę 198,08zł (sto dziewięćdziesiąt osiem złotych 08/100),

- od pozwanego Towarzystwa (...) z/s w W. kwotę 1.355,49zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt pięć złotych 49/100),

4. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z/s w W. na rzecz powodów M. Ł. (1) i M. Ł. (2) kwotę 4.221,54zł (cztery tysiące dwieście dwadzieścia jeden złotych 54/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami w wysokości w stosunku rocznym odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 975/21

UZASADNIENIE

Powodowie M. Ł. (1) i M. Ł. (2) wnieśli przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. pozew domagając się zasądzenia na swoją rzecz:

a) kwoty 10.100,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 11 września 2017r. do dnia zapłaty, tytułem niewypłaconej części odszkodowania w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników w związku z uszkodzeniem budynków powodów w dniu 10 sierpnia 2017r.,

b) kosztów procesu według norm przepisanych oraz kwoty w wysokości 1.476,00 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia kosztorysu naprawczego stanowiących w ocenie powodów element kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że są właścicielami gospodarstwa rolnego znajdującego się w miejscowości P., a z pozwanym ubezpieczycielem łączy ich umowa obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego oraz obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników z tytułu posiadania gospodarstwa rolnego. Powodowie wskazali, że w dniu 10 sierpnia 2017r. w wyniku oddziaływania huraganowego wiatru doszło do uszkodzenia ubezpieczonych budynków, a mianowicie:

- a) budynek mieszkalny - doszło do uszkodzenia pokrycia dachu,
- b) stodoła - uszkodzenia dachu oraz wyrwanie drzwi wraz z obramowaniem,
- c) chlewnia - zerwanie części dachu, wyłamanie fragmentu ściany, uszkodzenie okna.

Powodowie wyjaśnili, że pozwany uznając swoją odpowiedzialność, co do zasady wypłacił poszkodowanym odszkodowanie w wysokości łącznej 4.221,42 zł. Zdaniem powodów przyznana kwota nie była wystarczająca do przywrócenia uszkodzonych budynków do stanu sprzed szkody, a ponadto odszkodowanie nieprawidłowo zostało przez pozwanego pomniejszone o wartość zużycia technicznego budynków. Wobec tego, powodowie zlecieli sporządzenie prywatnej opinii, z której wynika, że koszt likwidacji szkody w uszkodzonych budynkach wynosi 123.427,74zł. Mając to na uwadze, powodowie złożyli odwołanie od decyzji pozwanej, zaś pozwany uwzględnił w części dalsze roszczenia powodów i dopłacił kwotę 2.653,40zł. Powodowie pokreślili, że pozwany nieprawidłowo pomniejszył należne im odszkodowanie o stopień zużycia technicznego budynków określony w umowie ubezpieczenia. W ocenie powodów sumy ubezpieczenia wskazane w polisie ubezpieczenia uwzględniają już należy stopień zużycia technicznego budynków. Odliczenie ponowne stopnia zużycia technicznego w wysokości wskazane w polisie od kwoty odszkodowania jest zatem w ich ocenie niedopuszczalne. Powodowie wskazali, iż z racji niewypłacenia odszkodowania w należy wysokości, nieprawidłowej likwidacji szkody oraz pomniejszenia należnego odszkodowania o stopień zużycia technicznego budynków, niniejszy pozew jest konieczny i uzasadniony. Nadto powodowie podali, że dochodzą odsetek ustawowych od kolejnego dnia po upływie 30 dni od momentu zgłoszenia szkody tj. od dnia 11 września 2017r., zaś do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony powodów należy doliczyć koszt jaki musieli ponieść celem sporządzenia prywatnego kosztorysu w wysokości 1.476,00 zł.

Pozwany ubezpieczyciel w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując roszczenie powodów, co do zasady jak i co do wysokości, oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że:

- budynki, stodoła, budynek mieszkalny oraz chlewnia objęte były obowiązkowym ubezpieczeniem oc budynków rolniczych u pozwanej w dacie szkody tj. w dniu 10 sierpnia 2017r.,
- przeprowadził proces likwidacji szkody, w toku którego zapłacił kwotę w wysokości 6.874,82zł z tytułu szkody w budynku stodoła, budynku mieszkalnym oraz chlewni z dnia 10 sierpnia 2017r.

Jednocześnie pozwany zaprzeczył wszelkim innym twierdzeniom, okolicznościom i faktom wskazanym przez powodów, a zawartym w pozwie oraz załączonych do niego dokumentach, których pozwany wyraźnie nie przyznał, w tym w szczególności temu, że:

- wysokość szkody w budynkach rolniczych: stodoła, budynek mieszkalny oraz chlewnia wynosi 123.427,74zł na skutek zdarzenia z dnia 10 sierpnia 2017r.,
- przedsiębiorstwo (...) ze Stowarzyszenia (...) dokonała odbudowy uszkodzonych budynków na podstawie sporządzonego kosztorysu,

- przy ustaleniu wysokości odszkodowania nie uwzględnia się zużycia technicznego budynku od dnia jego budowy do dnia szkody,

- koszt poniesienia zleconego prywatnemu podmiotowi kosztorysu naprawczego w kwocie 1.476,00zł pozostał w adekwatnym związku ze szkodą oraz, że powodowie wykazali fakt zapłaty ww. kwoty na rzecz Stowarzyszenia (...).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powodowie M. i M. małż. Ł. są właścicielami gospodarstwa rolnego położonego w miejscowości P., gmina O..

(okoliczność bezsporna, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd. k. 108, przesłuchanie powódki M. Ł. (1) k. 124-124v 00:05:56-00:25:15)

W dniu 28 listopada 2016r. powodowie zawarli z pozwanym ubezpieczycielem umowę obowiązkowego ubezpieczenia budynków wchodzących w skład ich gospodarstwa rolnego oraz obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników z tytułu posiadania gospodarstwa rolnego, potwierdzoną polisą nr (...). Ochrona ubezpieczeniowa obejmowała okres od dnia 22 listopada 2016r. do dnia 21 listopada 2017r.

Budynki powodów zostały ubezpieczone w wartości rzeczywistej na sumę ubezpieczenia w wysokości łącznej 462.258,00zł, w tym:

1) budynek mieszkalny:

- rok budowy: 1971,

- wiek budynku: 45 lat,

- wartość w stanie nowym: 365.250,00zł,

- suma ubezpieczenia: 292.000,00zł,

- zużycie: 18%,

2) budynek stodoły:

- rok budowy: 1961,

- wiek budynku: 55 lat,

- wartość w stanie nowym: 99.000,00zł,

- suma ubezpieczenia: 15.800,00zł,

- zużycie: 84%

3) budynek chlewni:

- rok budowy: 1967,

- wiek budynku: 49 lat,

- wartość w stanie nowym: 208.378,00zł,

- suma ubezpieczenia: 114.458,00zł,

- zużycie: 40%.

(okoliczność bezsporna, polisa ubezpieczeniowa k. 14, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd. k. 108)

W dniu 10 sierpnia 2017r. w wyniku oddziaływania na nieruchomości powodów gwałtownych warunków atmosferycznych w postaci huraganowego wiatru, uszkodzeniu uległy 3 z 4 ubezpieczonych budynków znajdujących się w ich gospodarstwie rolnym:

1) **budynek mieszkalny:** uszkodzeniu uległ dach, a mianowicie zerwaniu uległo 6 sztuk dachówek ceramicznych o wymiarach 32 x 48 cm,

2) **budynek stodoły:** uszkodzeniu uległ drewniany budynek stodoły, dach pokryty eternitem; połamaniu uległy drewniane drzwi wjazdowe: dwuskrzydłowe o wymiarach 1,8 x 3,0 m każde; popękaniu uległo około 20 sztuk płyt eternitowych o wymiarach 1,10 x 1,25 m, złamaniu uległy 4 krokwie 6 x 12 cm o długości 5,8 m, ołączenie dachu 4 x 6 cm na powierzchni 13 m² oraz murłata 18 x 18 cm na długości 5,5 m. Zagięciu uległ szczyt, kalenica na długości 4 m,

3) **budynek inwentarski (chlewnia):** uszkodzeniu uległ dach budynku; budynek zbudowany z cegły, dach pokryty blacho-trapezem koloru brązowego. Zerwaniu uległ dach na długości 5 m; uszkodzeniu uległ blacho-trapez na powierzchni 66 m²; więźba dachowa: krokwie 8 x 12 cm, łąty 4 x 6 cm, murłata i płatew 12 x 12 cm; uszkodzeniu uległa podmurówka murłaty na łącznej długości 8 m, oraz zawaleniu uległ szczyt z cegły na powierzchni 1,2 m².

(okoliczność bezsporna, dokumenty – płyta Cd. k. 3, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd. k. 108)

W celu przywrócenie stanu poprzedniego:

1) **w budynku mieszkalnym:** należało uzupełnić nowe pokrycie dachowe o 6 sztuk dachówek ceramicznych wraz z jedną kolumną niezbędnego rusztowania (...); dobry stan techniczny tego budynku i stosunkowo bardzo niewielki zakres uszkodzeń w pełni kwalifikował ten budynek do naprawy. Naprawy te, dotyczące w całości uszkodzenia pokrycia dachowego, winny być wykonane jako pilne.

2) **w budynku stodoły:** stan techniczny tego budynku po powstaniu szkody był na tyle niezadawalający czy wręcz zły, że nie tylko nie kwalifikował się do jego odbudowy czy też naprawy, ale ze względów bezpieczeństwa, a przede wszystkim z tytułu uszkodzonej trwale części konstrukcji nośnej, wymagał całkowitej rozbiórki.

3) **w budynku inwentarskim (chlewni):** dobry stan techniczny tego budynku stwierdzony przez ubezpieczyciela zarówno w trakcie zawierania umowy ubezpieczenia, jak i po szkodzie, w pełni kwalifikował ten budynek do naprawy; naprawy te, dotyczące w całości odbudowy uszkodzonego pokrycia dachowego z blachy trapezowej wraz z konstrukcją nośną nad użytkowym poddaszem magazynowym pasz dla zwierząt, wymagały pilnej naprawy.

(opinia biegłego k. 148-208, 237-261)

Zakres rzeczowy szkody w poszczególnych budynkach znajdujących się na nieruchomości powodów przedstawiał się następująco:

BUDYNEK MIESZKALNY o wysokości 8,2 m:

1. sprawdzenie dachówek ceramicznych na części dwóch sąsiadujących ze sobą i uszkodzonych miejscowo połączeniach dachowych na powierzchni wynoszącej ca:

0,32 x 0,48 x 40 szt. = 6,14 m

co związane jest z rozbiórką dachówek i koniecznym uzupełnieniem dachówek całkowicie nowych w miejsce dachówek wyrwanych, popękanych i wskazujących uszkodzenia na krawędziach. Ilość nowych dachówek według dodatkowych oględzin ponaprawczych wynosi ca 40 sztuk.

2. uzupełnienie brakujących gąsiorów- sztuk 1,
3. ustawienie jednej kolumny rusztowania o wysokości do 6 m.

STODOŁA:

- o wymiarach: 23,0 x 7,0 m,

- o wysokości: 3,3 ÷ 7,0 m.

1. roboty rozbiórkowe:

- podstemplowanie (4+2) sztuk krokwi po stronie przeciwnej strony uszkodzonej,

- rozebranie pokrycia dachowego z falistych płyt eternitowych na połaci uszkodzonej i po stronie przeciwnej za kalenicą, tj. na powierzchni wyznaczonej przez długość uszkodzonej murlaty i długość krokwi: $5,5 \times 5,8 \times 2$ strony = 63,80 m²,

- rozebranie ołączenia dachu z łąt o przekroju 4 x 6 cm: $5,5 \times 5,8 = 31,9$ m²,

- rozebranie 4 sztuk krokwi o przekroju 6 x 12 m o długości 5,8 m,

- rozebranie murlaty o przekroju 18 x 18 m o długości 5,5 m,

- rozebranie drzwi: dwóch bram wjazdowych dwuskrzydłowych o wymiarach skrzydła 1,8 x 3,0 m: $1,8 \times 3,0 \text{ m} \times 2 \times 2$ bramy = 21,60 m²,

- rozebranie słupa nośnego o przekroju 18 x 18 cm i długości ca 3,0 zlokalizowanego pomiędzy dwoma bramami,

2. roboty odtworzeniowe obejmujące całość powyższych robót.

BUDYNEK CHLEWNI o wysokości 3,4 ÷ 6,2 m:

1. roboty rozbiórkowe obejmują:

- rozbiórkę pokrycia dachowego z blachy trapezowej na powierzchni $6,50 \times 5,36 \times 2$ strony = 69,68 m²,

- rozbiórkę ołączenia z łąt 4 x 6 cm na powierzchni: $6,50 \times 5,36 \times 2$ strony = 69,68 m²,

- rozbiórka krokwi o przekroju 8 x 14 cm – 10 sztuk: $5,36 \times 10$ sztuk = 53,60 mb,

- rozbiórka płatwi dachowych o przekroju 12 x 12 cm na długości ca 8,0 m: $0,12 \times 0,12 \times 8,0 \text{ mb} = 0,1152 \text{ m}^3$,

- rozbiórka murlat o przekroju 12 x 12 cm na długości ca 8,0 mb: $0,12 \times 0,12 \times 8,0 \text{ mb} = 0,1152 \text{ m}^3$,

- rozbiórka uszkodzonej ściany szczytowej murowanej z cegły ceramicznej grubości 0,5 c na powierzchni ca 2,2 m².

2. roboty naprawcze:

- przemurowanie uszkodzonej podmurówki pod murlatami na wysokości do 0,50 m

$(0,25 \times 0,25 + 0,25 \times 0,12) \times 8,0 \times 2 \times 0,50 = 0,74 \text{ m}^3$

- murlaty $0,12 \times 0,12 \times 8,0 \text{ mb} = 0,1152 \text{ m}^3$,

- płatwie 0,12 x 0,12 x 8,0 mb = 0,1152 m³,
- krokwie dachowe 0,08 x 0,14 x 536 x 10 sztuk = 0,6003 m³,
- ołączenia połaci dachowej latami 4 x 6 cm na powierzchni: 6,5 x 5,36 x 2 strony = 69,68 m²,
- pokrycie dachowe blachą trapezową: 6,5 x 5,36 x 2 strony = 69,8 m²,
- obróbki blacharskie – gąsiory na długości 6,5 mb,
- rusztowanie jednokolumnowe o wysokości do 4 m – 2 kolumny.

(opinia biegłego k. 148-208, 237-261)

W wyniku rozbiórki chlewni uzyskano pozostałości, które mogą być przeznaczone do dalszego użytku, przeróbki i odbudowy na terenie gospodarstwa rolnego powodów, w szczególności są to: złom metalowy (blacha trapezowa), drewno opałowe i gruz budowlany. Możliwość wykorzystania przez powodów materiałów rozbiórkowych w całości eliminuje ich wywózkę samochodami samowyladowczymi i to na odległość wynoszącą aż 15 km.

(opinia biegłego k. 148-208, 237-261)

Parametry do kosztorysowania (oszacowania wysokości poniesionej przez powodów w wyniku huraganu z dnia 10 sierpnia 2017r. szkody) właściwe dla okresu powstania szkody zostały przyjęte na podstawie opublikowanych na III kwartał 2017r. opracowań autorstwa (...):

- stawka roboczogodziny (Rg): 16,75 zł/godz.,
- koszty pośrednie (Kp): 65,20% do (...),
- koszty zakupu (Kz): 6,10% do M,
- zysk (Z): 10,70% do R, S i Kp,
- Vat dla wszystkich uszkodzonych budynków (VAT): 23,00 % do M+ Kz.

Biorąc pod uwagę powyższe parametry, wysokość kosztorysowa robót naprawczych wyżej wymienionych ubezpieczonych budynków powodów w stanie nowym, wynosi dla:

- budynku mieszkalnego – 602,06zł,
- dla budynku stodoły – 11.055,42 zł,
- dla budynku chlewni – (10.534,79 zł + 5.564,10zł) = 15.564,10zł,

co daje łącznie wartość szkody w wysokości 27.256,51zł.

Wartość szkody przy uwzględnieniu stopnia zużycia technicznego uszkodzonych budynków zgodnie ze stanem na dzień zawarcia umowy ubezpieczenia:

- budynek mieszkalny: uszkodzone pokrycie dachu z dachówek ceramicznych to pokrycie nowe, powstałe w 2014 roku, stąd nie zachodzi konieczność uwzględnienia zużycia technicznego dla ustalonej wysokości robót odtworzeniowych, 0 %,

dlatego całkowita wysokość szkody poniesionej przez powodów z tytułu uszkodzenia budynku mieszkalnego wynosi: 602,06zł,

- budynek stodoły: 84% zużycia technicznego ustalony w polisie,

dlatego całkowita wysokość szkody poniesionej przez powodów z tytułu uszkodzenia stodoły wynosi: 1.768, 87zł (11.055,42 zł x 84%),

- budynek chlewni: 40% dla całego budynku za wyjątkiem nowego pokrycia dachowego, ustalony w polisie,

dlatego całkowita wysokość szkody poniesionej przez powodów z tytułu uszkodzenia chlewni wynosi: 11.950,18zł (10.534,79 zł x 40% plus 5.029,31 zł),

co daje łącznie wartość 14.321,11zł.

(opinia biegłego k. 148-208, 237-261)

Stopień zużycia technicznego budynków na nieruchomości powodów w okresie od daty objęcia ubezpieczeniem przez pozwanego do momentu powstania szkody wynosi:

- dla budynku mieszkalnego – 0,01% (11,93zł),

- dla budynku stodoły – 0,03%,

- dla budynku chlewni – 0,02% (0,89zł).

(okoliczność bezsporna, dokumenty – płyta Cd. k. 3)

W momencie zdarzenia powodowie posiadali zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) z/s w W. umowę odpowiedzialności cywilnej z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy budynków rolniczych.

Powodowie dokonali zgłoszenia u pozwanego zaistnienia szkody na mieniu w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego. Postępowanie likwidacyjne zostało zarejestrowane pod numerem (...).

W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził postępowanie szkodowe i decyzjami z dnia 23 sierpnia 2017r. i 31 października 2019r. przyznał powodom odszkodowanie w kwotach 4.221,42zł i 2.653,40zł, tj. łącznie kwotę 6.874,82zł.

(decyzja k. 15, 63-684, kosztorys k. 16-22, zgłoszenie szkody majątkowej k. 23-24, ocena uszkodzeń ... k. 25-32, ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 41-43, opinia prywatna k. 44-62, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd. k. 108)

Powodowie w związku z zaistniałym zdarzeniem ponieśli wydatki na odtworzenie uszkodzonej substancji budynkowej.

(faktury k. 33-40, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd. k. 108)

Powodowie zainicjowali postępowanie pojednawcze przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W., które toczyło się pod sygn. akt XVI Co 792/20. W postępowaniu tym nie doszło do zawarcia ugody.

(zawezwanie do próby ugodowej k. 85-88, postanowienie k. 93, dokumenty akt szkodowych – płyta Cd. k. 108)

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię sporządzoną przez biegłą w dziedzinie budownictwa i kosztorysowania H. T. albowiem jest ona pełna, jasna, zrozumiała, wyczerpująca i kompleksowa oraz wewnętrznie spójna. Biegła w opinii udzieliła odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania, sformułowania

zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegła w opinii przedstawiła metodę badawczą i materiał badawczy, na którym się oparła. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłą badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Ponadto biegła w sposób fachowy i rzeczowy ustosunkowała się również do wszystkich zarzutów skierowanych w stosunku do opinii wypowiadając się szczegółowo w obszarze każdego zastrzeżenia odwołując się przy tym do dokumentarnego materiału dowodowego oraz reguł postępowania przy sporządzaniu takiego typu operatów.

Podnoszone przez stronę powodową uwagi należy w tych warunkach uznać jedynie za polemikę z prawidłowo i właściwie sporządzonym dokumentem procesowym i nie stanowią podstawy do reformacji albo odrzucenia czy to w całości lub w części tak przeprowadzonych w postępowaniu rozpoznawczym czynności procesowych.

Z tych samych, co wskazanych powyżej względów Sąd odmówił w części przydatności do ustalenia stanu faktycznego kalkulacji wartości szkody sporządzonej w postępowaniu likwidacyjnym w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela oraz w tej samej części opinii prywatnej przedstawionej przez stronę powodową.

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Na podstawie art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

O powstaniu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń nie decyduje wyłącznie powstanie po stronie ubezpieczającego cywilnoprawnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej osobie trzeciej, lecz wystąpienie wypadku ubezpieczeniowego. Wypadek ubezpieczeniowy jest natomiast zdarzeniem, które strony umowy ubezpieczenia określiły jako przyczynę uzasadniającą odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń.

W odniesieniu do ubezpieczenia budynków rolniczych podstawą do określenia wysokości odszkodowania są przede wszystkim przepisy Rozdziału IV ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2022.2277 – j.t.).

Górną granicę tej wysokości stanowi suma ubezpieczenia, którą zgodnie z art. 70 ust. 1 tej ustawy ustalają strony umowy odrębnie dla każdego budynku rolniczego. Sposoby, w jaki może odbyć się to ustalenie, określone są w art. 70 ust. 2-4 ww. ustawy, przy czym art. 70 ust. 2 pkt 1 ustawy przewiduje możliwość ustalenia sumy ubezpieczenia jako rzeczywistej wartości budynku, tj. wartości w stanie nowym w dniu zawarcia umowy, pomniejszonej o stopień zużycia.

W granicach uzgodnionej sumy ubezpieczenia sposoby określenia wysokości szkody, a więc również wysokości odszkodowania, wskazane są w art. 68 i 69 ww. ustawy. 3. Jeżeli ubezpieczony nie będzie podejmował odbudowy zniszczonych budynków, zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, wysokość szkody określa się na podstawie cenników stosowanych przez zakład ubezpieczeń.

Z treści art. 68 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy, nie wynika, aby ustalone koszty naprawienia szkody miały być pomniejszane o ustalony w dokumencie ubezpieczenia stopień zużycia budynku. Z treści art. 13 ust. 3 w/w ustawy wynika, że odszkodowanie z ubezpieczenia mienia musi odpowiadać wysokości szkody oraz mieścić się w granicach

sumy ubezpieczenia. Celem ubezpieczenia obowiązkowego jest bowiem umożliwienie ubezpieczonemu naprawy zniszczonego na skutek zdarzeń losowych mienia. Regulacje przewidziane art. 70 w/w ustawy służą dostosowaniu sumy ubezpieczenia do wartości ubezpieczeniowego mienia. Stąd też ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie równe wysokości poniesionej przez ubezpieczonego szkody, jednak z uwzględnieniem ograniczenia odpowiedzialności do wysokości sumy ubezpieczenia.

Wysokość odszkodowania jest uzależniona w pierwszej kolejności od wysokości zaistniałej szkody. Oznacza to, że przy szacowaniu wysokości szkody zastosowanie znajdują reguły z art. 361 § 2 kc z modyfikacjami wynikającymi z art. 68 – 69 wskazanej ustawy, dotyczącymi raczej metody ustalania wysokości szkody aniżeli celu, który ma zrealizować odszkodowanie. W rezultacie kwota wypłaconego odszkodowania nie ulega proporcjonalnemu zmniejszeniu o równowartość zużycia budynków.

Kosztorys i wykazana w nim wysokość szkody ma zapewnić realizację zasady, iż odszkodowanie ma zapewnić przywrócenie stanu poprzedniego (odbudowę, remont lub naprawę takiego samego budynku). W celu odtworzenia stanu, jaki miał miejsce przed zaistnieniem szkody, poszkodowany musi ponieść nakłady pełnowartościowe (zakup nowych materiałów i usług). Nie wykonuje się remontów ze zużytych materiałów i usług. W tej sytuacji, brak podstaw do stosowania wskaźnika zużycia budynku do określenia wartości początkowej budynku (ten wymóg został spełniony już w chwili ustalenia sumy ubezpieczenia według wartości rzeczywistej) jak i do kwoty odszkodowania (chodzi bowiem o to, ile realnie musi wydatkować poszkodowany dla przywrócenia stanu poprzedniego).

Uwzględnienie faktycznego zużycia budynku odnosi się wyłącznie do jego zużycia w czasie od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności ubezpieczyciela do dnia szkody, a nie do całkowitego stopnia zużycia. Tym samym hipotetyczne koszty takiej odbudowy są limitowane tylko przez uzgodnioną sumę ubezpieczenia, a nie każdorazowo pomniejszone o współczynnik odpowiadający faktycznemu zużyciu budynku.

Pomniejszanie wysokości odszkodowania wyliczonego jako koszty przywrócenia przedmiotu ubezpieczenia do stanu poprzedniego o współczynnik odpowiadający jego wcześniejszemu zużyciu pozostaje w sprzeczności z istotą tego sposobu wyliczenia szkody. Stosowanie takiego zabiegu rachunkowego mogłoby być hipotetycznie zasadne jedynie wówczas, gdyby wyraźnie przewidział to ustawodawca albo strony kształtujące treść konkretnego stosunku prawnego. Jeżeli poszkodowany rzeczywiście ponosiłby koszty odbudowy lub naprawy przedmiotu ubezpieczenia, koszty te nie byłyby niższe z tego powodu, że przedmiot ten wcześniej był w jakimś stopniu zużyty. Pomniejszenie hipotetycznych kosztów przywrócenia stanu poprzedniego o stopień zużycia byłoby swoistym, niekorzystnym dla poszkodowanego sposobem wyliczenia odszkodowania, stanowiącym hybrydę określenia odszkodowania metodą różnicy oraz metodą kosztorysową.

Ustalenie wysokości szkody w razie niepodjęcia odbudowy, naprawy lub remontu budynku wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego (art. 68 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy) następuje z uwzględnieniem stopnia zużycia budynku; odszkodowanie wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości szkody, nie większej jednak od sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie. – por. uchwała SN z dnia 18 listopada 2015r. III CZP 71/15, opubl. Legalis, wyrok SN z dnia 16 października 2019r. II CSK 437/18, opubl. Legalis, wyrok SA w Rzeszowie z dnia 13 września 2012r. I ACa 233/12, opubl. Legalis, wyrok SA w Rzeszowie z dnia 13 lutego 2014r. I ACa 567/13, opubl. Legalis, wyrok SA w Białymstoku z dnia 18 czerwca 2020r. I ACa 83/19, opubl. Legalis, wyrok SA we Wrocławiu I ACa 748/13, opubl. Legalis.

Szkoda niemajątkowa musi pozostawać w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem w rozumieniu art. 361 § 1 kc – por. wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 968/14, opubl. LEX nr 1770850, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 8 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 959/14, opubl. LEX nr 1667508, wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 68/14, opubl. LEX nr 1624064, wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 28 października 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 824/14, opubl. LEX nr 1554766, wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 13 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 785/13, opubl. LEX nr 1469375.

W rozpoznawanej sprawie podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego za szkodę doznaną przez powoda stanowiły przepisy art. 805 kc, 822 kc, a także przywołane przepisy art. 67 – 69 ustawy z dnia 22 maja 2003r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2022.2277 – j.t.).

Podstawową funkcją odszkodowania jest funkcja kompensacyjna polegająca na wyrównaniu szkody doznanej przez poszkodowanego i doprowadzeniu do takiej sytuacji, jak gdyby zdarzenie wywołujące szkodę nie nastąpiło. Dla maksymalnej realizacji wspomnianej funkcji, sposób naprawienia szkody został uregulowany w ten sposób, że od wyboru poszkodowanego zależy, czy naprawienie szkody powinno nastąpić przez przywrócenie stanu poprzedniego (restrytucja naturalna), czy też przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 kc), z tym, że w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne (art. 822 § 2 kc, w zw. z art. 805 § 2 ust 1 kc i art. 13 w/w ustawy oraz art. 363 § 2 kc). Skoro odszkodowanie pieniężne ma pełnić taką samą funkcję jak przywrócenie do stanu poprzedniego, to jego wysokość powinna pokryć wszystkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki niezbędne dla przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego mienia pozostające w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem powodującym szkodę. Co do zasady otrzymania odszkodowania nie warunkuje uprzednie dokonanie koniecznych napraw, a nawet brak takiego zamiaru po stronie poszkodowanego. Przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych nie formułują także wymogu przeznaczenia odszkodowania na odtworzenie budynku identycznego ze zniszczonym. Byłoby to sprzeczne z ogólną zasadą, zgodnie z którą poszkodowany nie ma obowiązku rzeczywistego naprawienia szkody w zamian za uzyskane świadczenie, służy mu natomiast, w myśl art. 363 § 1 kc, prawo wyboru formy naprawienia szkody. Artykuł 68 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy nie reguluje sposobu naprawienia szkody, a tylko jeden ze sposobów ustalenia jej wysokości. Nakłada na ubezpieczyciela obowiązek ustalenia wysokości szkody metodą wybraną przez poszkodowanego i wypłaty odszkodowania, którego wysokość nie przekroczy wartości potrzebnych do odtworzenia budynku zniszczonego, według jego wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia (por. wyrok SN z dnia 27 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV CSK 397/16, opubl. Legalis). Koszty i wydatki poniesione przez poszkodowanego w celu usunięcia szkody nie determinują w sposób bezwzględny wysokości odszkodowania. W przypadku podjęcia odbudowy, naprawy lub remontu budynku podstawą ustalenia odszkodowania pozostaje kosztorys, który podlega jednak weryfikacji przez zakład ubezpieczeń, a w razie sporu sądowego – przez sąd (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 10 marca 2016 r., sygn. akt I ACa 1299/15, opubl. Legalis).

W rozpatrywanej sprawie każda ze stron postępowania przedłożyła własne kosztorysy, w których wyliczenia szkody były różne, wobec powyższego należało zasięgnąć opinii biegłego rzeczoznawcy z dziedziny budownictwa.

Tym samym istota sporu w niniejszej sprawie sprowadza się z jednej strony do ustalenia kosztów naprawy uszkodzeń powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 10 sierpnia 2017r., a także do rozstrzygnięcia zarzutu pozwanego o konieczności potrącenia od ustalonej wartości szkody stopnia zużycia budynku, które zostały zastrzeżone w polisie nr (...).

W świetle przedstawionych okoliczności Sąd oparł się przy ustalaniu wysokości szkody na opinii biegłej H. T., która nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron.

Biorąc pod uwagę parametry do kosztorysowania właściwe dla okresu powstania szkody, które zostały przyjęte na podstawie opublikowanych na III kwartał 2017r. opracowań autorstwa (...) i stanowiły: stawka roboczogodziny (Rg): 16,75 zł/godz., koszty pośrednie (Kp): 65,20% do (...), koszty zakupu (Kz): 6,10% do M, zysk (Z): 10,70% do R, S i Kp, Vat dla wszystkich uszkodzonych budynków (VAT): 23,00 % do M+ Kz wysokość kosztorysowa robót naprawczych budynków powodów w stanie nowym, wynosi dla budynku mieszkalnego – 602,06zł dla budynku stodoły – 11.055,42 zł, dla budynku chlewni – (10.534,79 zł + 5.564,10zł) = 15.564,10zł, co daje łącznie wartość szkody w wysokości 27.256,51zł.

Należało przy tym uwzględnić stopień zużycia technicznego budynków na nieruchomości powodów w okresie od daty objęcia ubezpieczeniem przez pozwanego do momentu powstania szkody, który wynosi dla budynku mieszkalnego – 0,01% (11,93zł), dla budynku stodoły – 0,03%, dla budynku chlewni – 0,02% (0,89zł).

W odniesieniu do podniesionego przez pozwanego zarzutu pomniejszenia przyznanych powodom kosztów robót naprawczych o ustalony w polisie stopień zużycia budynku, należy wskazać, iż w ocenie Sądu, na co już wskazywano wyżej wykładnia przepisów art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy oraz art. 70 ust. 2 pkt 1 w/w ustawy nie przewiduje obniżenia

należnego powodom odszkodowania o procent technicznego zużycia budynku istniejący w chwili zawarcia przez strony umowy ubezpieczenia. Zgodnie z art. 59 w/w ustawy rolnik jest obowiązany zawrzeć umowę ubezpieczenia budynku wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego od ognia i innych zdarzeń losowych. Należy podkreślić, iż ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zawiera, między innymi, bezwzględnie obowiązujące przepisy dotyczące ubezpieczeń budynków wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, które kreują pewne odrębności w stosunku do przepisów ogólnych, dotyczących umów ubezpieczenia, zawartych w kodeksie cywilnym (art. 805 kc i n.). Odrębności te dotyczą chociażby sposobu określania sumy ubezpieczenia i wartości powstałej szkody. Zgodnie z art. 70 ust. 1 w/w ustawy, sumę ubezpieczenia, odrębnie dla każdego budynku rolniczego, ustala ubezpieczający z zakładem ubezpieczeń, a nadto ust. 2 pkt. 1 art. 70 ustawy wskazuje, że suma ubezpieczenia budynku rolniczego może odpowiadać wartości rzeczywistej tego budynku, przez którą rozumie się wartość budynku w stanie nowym w dniu zawarcia umowy, pomniejszoną o stopień zużycia budynku rolniczego, jeśli przedmiotem ubezpieczenia nie jest budynek nowy. Właśnie w taki sposób została ustalona suma ubezpieczenia w umowie zawartej pomiędzy stronami niniejszego postępowania. To suma ubezpieczenia określona w oparciu o rzeczywistą wartość budynku ma więc w założeniu odzwierciedlać stan budynku, bowiem podlega stosownemu zmniejszeniu do procentowego zużycia technicznego budynku. Należy także podkreślić, iż nawet jeśli szkoda powstała w budynku, rozumiana jako koszt naprawy tego budynku udokumentowany kosztorysem, byłaby większa niż suma ubezpieczenia, to poszkodowany i tak nie uzyskałby odszkodowania większego, niż określona suma ubezpieczenia. W ocenie Sądu zatem to przepis art. 70 w/w ustawy stanowi swoiste zabezpieczenie przed ewentualnym bezpodstawnym wzbogaceniem poszkodowanego. Suma ubezpieczenia odpowiadająca rzeczywistej wartości budynku, przez którą rozumie się wartość w stanie nowym w dniu zawarcia umowy, pomniejszoną o stopień zużycia budynku rolniczego, uwzględnia już spadek wartości danego budynku z uwagi na jego zużycie i tym samym zabezpiecza fiskalne interesy zakładów ubezpieczeń.

W ocenie Sądu przyjęta przez pozwanego metoda określenia wartości szkody zakładająca zmniejszenie przyznanych powodom kosztów robót naprawczych o ustalony w polisie stopień zużycia technicznego budynku od daty posadwienia tych budynków, do dnia powstania szkody, jest wynikiem błędnej wykładni art. 68 ust. 1 pkt. 2 w/w ustawy. Zgodnie z 68 ust. 1 pkt. 2 w/w ustawy „wysokość szkody ustala się na podstawie kosztorysu wystawionego przez podmiot dokonujący odbudowy lub remontu budynku, odzwierciedlającego koszty związane z odbudową lub remontem, określone zgodnie z obowiązującymi w budownictwie zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych – przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia; jeżeli suma ubezpieczenia została ustalona według wartości rzeczywistej, uwzględnia się również faktyczne zużycie budynku od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń do dnia powstania szkody.” Treść tego przepisu prowadzi do wniosku, iż określona w kosztorysie wysokość szkody, może być pomniejszona jedynie o faktyczne zużycie techniczne budynku do jakiego doszło pomiędzy dniem objęcia budynku ubezpieczeniem, a dniem powstania szkody. W konsekwencji wbrew twierdzeniom pozwanego art. 68 ust. 1 pkt. 2 ustawy nie daje podstaw do pomniejszenia wartości szkody wyliczonej na podstawie kosztorysu, o stopień zużycia budynków wskazany w umowie ubezpieczenia. Jakkolwiek faktycznie sposób sformułowania cytowanego przepisu nie jest fortunny i może prowadzić do różnej interpretacji, niemniej uwzględniając pozostałe przepisy przedmiotowej ustawy, jak również wykładnię celowościową przepisu art. 68 ust. 1 pkt. 2 ustawy, nie ma podstaw do uznania, iż zasadnym jest pomniejszanie odszkodowania o stopień zużycia budynku określony w treści polisy, czego w niniejszej sprawie domagała się strona pozwana. Należy przy tym podkreślić, iż art. 68 ust. 1 pkt. 2 ustawy wskazuje na konieczność uwzględnienia w kosztorysie dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia budynku, stąd rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie oparto na wyliczeniach poczynionych przez biegłą z uwzględnieniem poczynionych powyżej uwag. Z tej przyczyny rozstrzygając niniejszą sprawę Sąd oparł się na kosztach robót naprawczych ustalonych przez biegłą z dziedziny budownictwa w opinii sporządzonej na potrzeby niniejszej sprawy. Przewidziane w zdaniu drugim (od średnika) art. 68 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy uwzględnienie faktycznego zużycia budynku odnosi się wyłącznie do jego zużycia w czasie od dnia rozpoczęcia odpowiedzialności ubezpieczyciela do dnia szkody, a nie do całkowitego stopnia zużycia. W tym miejscu wskazać należy, iż zarówno w toku postępowania likwidacyjnego, jak i w toku niniejszego postępowania strona pozwana nie podnosiła, aby od chwili zawarcia umowy ubezpieczenia do dnia nastąpienia szkody w dniu 10 sierpnia 2017r. zmianie uległo zużycie budynków mieszkalnych i budynków gospodarczych. Z tej przyczyny

nie było podstaw do przyjęcia, iż budynki uległy dalszemu zużyciu po powstaniu odpowiedzialności ubezpieczyciela. W ocenie Sądu gdyby celem ustawodawcy było uzależnienie wysokości odszkodowania za szkody w budynkach rolniczych zarówno od stopnia zużycia tego budynku określonego w umowie, jak i powstałego pomiędzy dniem zawarcia umowy a powstaniem szkody, to w sposób jasny dałby temu wyraz w treści tego przepisu lub w treści przepisu art. 69 w/w ustawy, w którym został wskazany przypadek kiedy zmniejsza się wysokość odszkodowania. Przyjęta przez pozwanego interpretacja przepisu art. 68 ust. 1 pkt. 2 w/w ustawy prowadzi w istocie do pokrzywdzenia poszkodowanego i bezzasadnego pomniejszenia przyznanego mu odszkodowania, co narusza zasadę ekwiwalentności świadczeń stron umowy ubezpieczenia. Nie można też uznać, aby ubezpieczony został wzbogacony w wyniku zapłaty odszkodowania odpowiadającego rzeczywistym kosztom poniesionym w celu przywrócenia poprzedniego stanu budynków. Zawsze bowiem granicę świadczenia ubezpieczyciela stanowi suma ubezpieczenia, a zasadą jest wypłacanie odszkodowania w kwocie nie wyższej od poniesionej szkody – por. wyrok SO w Kaliszu z dnia 7 lipca 2022r. w sprawie o sygn. akt II Ca 469/22.

Z podanych wyżej względów Sąd, przy uwzględnieniu rzeczywistej wartości szkody w nieruchomościach powodów i pomniejszeniu tej należności o wartość świadczenia przekazanego powodom w ramach postępowania likwidacyjnego, zasądził od pozwanego na rzecz powodów, przy uwzględnieniu treści art. 321 § 1 kpc, kwotę 10.100,00zł (27.256,51zł brutto (rzeczywista wartość kosztorysowa brutto odtworzenia uszkodzonych budynków powodów) – 6.874,82zł brutto (odszkodowanie przyznane przez ubezpieczyciela w postępowaniu likwidacyjnym) = 20.381,69zł, którą to kwotę należało w dalszej kolejności pomniejszyć o stopień zużycia technicznego budynków na nieruchomości powodów w okresie od daty objęcia ubezpieczeniem przez pozwanego do momentu powstania szkody, który wynosi dla budynku mieszkalnego – 0,01% (11,93zł), dla budynku stodoły – 0,03%, dla budynku chlewni – 0,02% (0,89zł), co daje łącznie kwotę 20.368,87zł (20.381,69zł – 11,93zł – 0,89zł) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie oraz oddalił powództwo w pozostałej części.

Sąd nie uwzględnił powództwa w tej części, w której powodowie domagali się zasądzenia kwoty 1.476,00zł tytułem zwrotu kosztów sporządzonego kosztorysu naprawczego albowiem nie wykazali oni w żaden sposób ich wysokości oraz faktu, że zostały przez nich poniesione (por. art. 6 kc i art. 232 kpc).

W tym miejscu należy wskazać, iż obowiązkiem stron postępowania było w ramach procesu przed Sądem przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzą roszczenia (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność ich twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

Odsetki na podstawie art. 481 kc należą się jeżeli zobowiązany nie płaci należnego odszkodowania w terminie wynikającym z przepisu szczególnego – art. 817 § 1 kc lub art. 455 kc.

Sąd miał przy tym również na względzie treść art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2022.2277 – j.t.), gdyż powołany przepis nakłada na ubezpieczyciela obowiązek spełnienia świadczenia najdalej 30. dnia od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Ustanawiając krótki termin spełnienia świadczenia ustawodawca wskazał na konieczność szybkiej i efektywnej likwidacji szkody ubezpieczeniowej. Po otrzymaniu zawiadomienia o wypadku Fundusz – jako profesjonalista korzystający z wyspecjalizowanej kadry i w razie potrzeby z pomocy rzeczoznawców (art. 355 § 2 kc) - obowiązany jest do ustalenia przesłanek swojej odpowiedzialności, czyli samodzielnego i aktywnego wyjaśnienia okoliczności wypadku oraz wysokości powstałej szkody.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 – 3 kpc i art. 100 kpc oraz w oparciu o treść § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 ze zm.) oraz art. 13 ust. 1 pkt 6 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2022.1125 – j.t.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2022.2142 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.